Ankenævnet for Forsikring

Den 10. januar 2018 blev i sag nr. 91188:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forenede Gruppeliv
Krumtappen 4
Postbox 442
2500 Valby

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har haft gruppelivsforsikring i Forenede Gruppeliv. Hun klager over, at selskabet har afvist at udbetale ægtefællesum i forbindelse med, at hendes ægtefælle afgik ved døden den 4/3 2010.

Selskabet har anført, at klagerens krav er forældet i henhold til den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1.

Det fremgår af sagen, at klageren anmeldte ægtefællens dødsfald til selskabet ved mail af 17/3 2017. Klagen til nævnet er modtaget af nævnet den 5/8 2017.

Klageren har i klageskemaet bl.a. anført:

> **"Sagsfremstilling**
> Min mand døde den 4. marts 2010. Jeg blev i marts 2017 opmærksom på, at jeg i den forbindelse havde mulighed for at få erstatning udbetalt fra min Gruppelivaftale hos Forenede Gruppeliv. Aftalen er tegnet gennem …forbundet, og jeg har haft den pågældende aftale i ca. 35 år.
>
> Da jeg blev opmærksom på, at jeg manglede erstatningen fra Forenede Gruppeliv kontaktede jeg …forbundet, der kunne bekræfte, at jeg havde den pågældende forsikring hos Forenede Gruppeliv, ligesom de kunne bekræfte, at der ikke var forældelse på den pågældende forsikring.
>
> Efterfølgende tog jeg kontakt til Forenede Gruppeliv, der til min store overraskelse afviste mit krav med henvisning til ny forældelseslov.

I forlængelse heraf har jeg studeret den nye danske forældelseslov og forsikringsaftaleloven, hvor det står meget klart for mig, at Forenede Gruppeliv ikke kan påråbe sig forældelse i den pågældende sag. Således står der bla. i den nye danske forældelseslov og forsikringsaftaleloven under stk. 2:

Som nævnt fastslås det i den nyaffattede § 29, stk. 1, i forsikringsaftaleloven, at krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i forældelsesloven. Det indebærer bl.a., at forældelsesfristens længde bestemmes ved reglerne i den nye forældelseslov. Krav i anledning af forsikringsaftaler vil således som udgangspunkt blive underlagt 3årig forældelsesfrist, der suspenderes, hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen eller skyldneren og burde have haft kendskab hertil, kombineret med en absolut frist på 10 år, dog 30 år for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade og for fordringer på erstatning i anledning af miljøskade.

For så vidt angår personforsikring, hvor forsikringsbegivenheden er skadens indtræden eller konstatering, fastsættes dog en særlig regel i stk. 3 til den nyaffattede § 29 i forsikringsaftaleloven, hvorefter den absolutte forældelsesfrist for krav på forsikringsydelsen fastsættes til 10 år fra den dag, da ydelsen kunne kræves betalt. Ved vurderingen af forældelsesfristernes længde på personskadeområdet skal således henses til, om forsikringsbegivenheden efter forsikringsaftalen er skadens indtræden eller konstatering, eller om forsikringsbegivenheden er den begivenhed, der er årsag til skaden. Kun de førstnævnte tilfælde er omfattet af § 29, stk. 3, og dermed den absolutte forældelsesfrist på 10 år. Som eksempel kan nævnes en sygeforsikring, der forsikrer mod skadelige virkninger af sukkersyge, herunder nedsat erhvervsevne.

På baggrund af ovenstående klager jeg derfor over den afgørelse som Forenede Gruppeliv uberettiget har truffet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Jeg ønsker, at Forende Gruppeliv ændrer deres afgørelse og følger de gældende regler således, at jeg kan opnå den erstatning, som jeg har krav på."

I brev af 31/8 2017 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"Klageren var indtil opnået udløbsalder for forsikringen, omfattet af ovennævnte gruppelivsaftale, som bl.a. indeholder dækning ved ægtefælles/samlevers død.

Forsikringsbetingelser for Gruppelivsforsikring vedlægges som bilag A.

Det fremgår af § 1 i bilag B, som er kopi af gruppelivsaftalen, som var gældende i 2015 da klager udtrådte af gruppelivsaftalen, at gruppelivsaftalen bl.a. dækker medlemmer af …forbundet.

Det fremgår af § 3 i samme bilag, at dækningen ophører ved udgangen af den måned, hvor gruppemedlemmet udmelder sig af …forbundet, dog senest ved udgangen af den måned, hvor pågældende fylder … år.

Det betyder, at klagers dækning efter gruppelivsaftalen ophørte 31. maj 2015.

Vedlagt som bilag C er FGs navneregistrering, hvoraf det fremgår, at klager ikke var forsikret af ovennævnte gruppelivsaftale fra 1. juni 2015.

Det fremgår af § 1, stk. 1 i bilag A, at forsikringsaftalen består af gruppelivsaftalen og nedenstående forsikringsbetingelser. I stk. 2 fremgår, at forsikringsbetingelserne kan være fraveget ved bestemmelser, der er anført i gruppelivsaftalen, og som er aftalt mellem FG og forsikringstageren, jf. § 3 d. Efter stk. 3 gælder lov om forsikringsaftaler som supplerende aftalegrundlag, hvis loven ikke er fraveget ved bestemmelser i forsikringsaftalen.

Reglerne i forsikringsaftaleloven § 29 om forældelse af forsikringskrav er ikke fraveget i ovennævnte gruppelivsaftale.

17. marts 2017 rettede klager henvendelse til …forbundet for at anmelde, at klagers ægtefælle var afgået ved døden 4. marts 2010. Med henvendelse var medsendt vielsesattest og dødsattest som dokumentation for udbetalingen – se bilag D.

Krav der kan støttes på forsikringsaftalen, forældes efter forsikringsaftaleloven § 29, jf. forældelseslovens § 3.

Det fremgår af forældelsesloven § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år, med mindre andet følger af andre bestemmelser. Efter forsikringsaftalelovens § 29, stk. 3, som beskriver personforsikringer, omfatter bestemmelsen forsikringer, der fastlægger forsikringsbegivenheden ud fra et skadevirkningsprincip, hvor det afgørende for forsikringssummens udbetaling er, at dødsfaldet sker i forsikringstiden.

For den konkrete sag betyder det, at forsikringsbegivenheden indtrådte 4. marts 2010.

Forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket klager kunne kræve af få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Det betyder, at forældelsesfristen løber fra forfaldstidspunktet for fordringen, som i den konkrete sag er 4. marts 2010 - som er datoen for dødsfaldet.

Efter forældelseslovens § 3, stk. 2 kan forældelsesfristen på 3 år suspenderes, hvis fordringshaveren (her klager) var ubekendt med fordringen. Uvidenheden skal vedrøre de faktiske forhold, som kravet støtter på – her dødsfaldet. Et eventuelt ukendskab til forsikringens eksistens (faktisk vildfarelse) eller ukendskab til forsikringens dækningsomfang (retsvildfarelse), medfører ikke suspension, som kan udskyde forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Det betyder, at der i den konkrete sag ikke er suspension af den 3 årige forældelse, og der indtrådte derfor forældelse i den konkrete sag 4. marts 2013. Kravet på udbetaling af ægtefælledækningen var således forældet og dermed bortfaldet på anmeldelsestidspunktet 17. marts 2017.

På baggrund af ovenstående, har vi ikke kunnet imødekomme klages ønske om udbetaling af ægtefælledækningen, hvilket vi skrev til klager 11. april 2017 – bilag E."

Klageren har ved brev af 16/9 2017 fremsendt et uddrag af en artikel fra NFT - Nordisk Forsikringstidsskrift – om den nye danske forældelseslov og forsikringsaftaleloven. Af klagerens brev fremgår det i øvrigt:

> "Jf. svaret fra Forenede Gruppeliv vil jeg anfægte deres forkerte og mangelfulde argumentation af, at forældelsesfristen i min sag er overskredet.
>
> Således fremgår det i tolkningen af den nye forældelseslov jf nedenfor, at der gælder særlige forældelsesfrister i forbindelse med personskade, hvor der er en absolut forældelsesfrist på 30 år jf. stk. 3, nr. 1, i den nye forældelseslov. Dog vurderer jeg, at den her givne situation vil være omfattet af særlige regler, der medfører et 10-årig frist for krav på forsikringsydelsen fra den dag ydelsen kunne have været krævet.
>
> Det er i øvrigt også værd at bemærke, at det i nedenstående tolkning fremgår, at den absolutte forældelsesfrist på eksempelvis en sygeforsikring udgør 10 år, hvilket i overvejende grad kan sammenlignes med forholdene i en gruppelivsforsikring.
>
> [Uddrag fra artikel]
>
> (kilde: http://nft.nu/da/den-nye-danske-foraeldelseslov-og-forsikringsaftaleloven)
>
> På baggrund af ovenstående må jeg således tilbagevise Forenedes Gruppelivs manglende og ikke mindst forkerte tolkning af den gældende forældelseslov."

Selskabet har i brev af 9/10 2017 til nævnet bl.a. bemærket:

> "Det fastholdes, at sagen skal vurderes efter den korte forældelsesfrist i forældelsesloven § 3, stk. 1 og ikke efter den absolutte forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 3, da retsvildfarelse - dvs. ukendskab til eksistensen eller den rette fortolkning af det retlige grundlag for kravet, ikke medfører suspension.
>
> FGs svar i sagen af 31. august 2017 fastholdes derfor i sin helhed."

Af gruppelivsaftalen fremgår bl.a.:

> ***"Ægtefællesum:*** Hvis et gruppemedlems ægtefælle/samlever dør udbetales en forsikringssum til gruppemedlemmet på 50% af den forsikringssum, som svarer til gruppemedlemmets alder ved ægtefællens/samleverens død - jfr. aftalens § 2."

Nævnet udtaler:

Klageren har rejst krav om udbetaling af ægtefællesum i anledning af, at hendes ægtefælle afgik ved døden den 4/3 2010. Det fremgår af sagen, at hun har foretaget anmeldelse ved mail af 17/3 2017, og klagen til nævnet er modtaget af nævnet den 5/8 2017.

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale ægtefællesummen med henvisning til, at klagerens krav er forældet forud for sagens indbringelse for nævnet, jf. den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1.

Nævnet finder, at den 3-årige frist må regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne kræve forsikringssummen betalt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, hvilket i denne sag er tidspunktet for hendes ægtefælles død.

Nævnet lægger til grund, at klageren ikke har været uden kendskab til, at hun har været omfattet af en gruppelivsaftale. Nævnet finder herefter, at klageren ikke har bevist, at der foreligger omstændigheder, som kan føre til, at forældelsen skal regnes fra et senere tidspunkt som følge af reglerne om suspension i forældelseslovens § 3, stk. 2, der kan finde anvendelse, hvis klageren har været ubekendt med sit krav mod selskabet. Nævnet bemærker, at den omstændighed, at klageren muligt ikke har været opmærksom på, at gruppelivsforsikringen indeholdt en ægtefællesum, ikke i sig selv kan føre til suspension af forældelsen.

Nævnet bemærker afslutningsvis, at de 10- og 30-årsfrister, som klageren har henvist til, er absolutte forældelsesfrister, der således alene finder anvendelse ved suspension af den almindelige 3-årsfrist. Disse frister er således ikke relevante i klagerens sag.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels